

Μπορεῖς νὰ τοὺς δώσης τὴν ἀγάπην σου, ἀλλὰ
ὅχι τὶς σκέψεις σου,
γιατὶ ἔχουν τὶς δικές τους σκέψεις.

Μπορεῖς νὰ δώσης στέγη στὰ σῶματά τους,
ἀλλὰ ὅχι στὶς ψυχές τους.

Γιατὶ οἱ φυσικὲς τους κατοικοῦν στὸ σπίτι τοῦ
αὔριο
ποὺ δὲν μπορεῖς νὰ ἐπισκεφθῆς, οὔτε ἀκόμη
στὰ ὄνειρά σου.

Μπορεῖς ν' ἀγωνίζεσαι νὰ γίνης σὰν αὐτά,
ἀλλὰ μὴ ζητᾶς νὰ τὰ κάμης σὰν ἐσένα.
Γιατὶ ἡ ζωὴ δὲν πηγαίνει πίσω ούτε χρονο-
τριβεῖ μὲ τὸ χθές.

Εἶσαι τὸ τόξο ἀπ' ὅπου τὰ παιδιά σου,
σὸς ζωντανὰ βέλη στέλνονται μπροστά.
Ἄξ εἰναι τὸ λύγισμα τοῦ τόξου σου,
τοξότη, γιὰ εύτυχία.

Μετάφρ. ἀπ' τὸ ἀγγλικὰ
Εἰρήνη Χαλκιοπούλου

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

Βολὲς σὲ κινούμενο στόχο

1

"Οταν κατορθώσω ν' ἀνακαλύψω, μὲ τὴν
ἐμπειρία τοῦ ἀστρονόμου ἢ τοῦ φιλόσοφου ἢ
τοῦ θεολόγου, τὰ μυστήρια τῆς κοσμογονίας,
τότε θὰ μπορέσω νὰ σφυρηλατήσω τὸ Μηδέν.

2

Τέντωσα τὰ σχοινιά τῆς μεγαλαυχίας μου
ἀπὸ ἀστρο — σὲ ἄστρο — σ' ὅλα τὸ ἄστρα, σ'
ὅλους τοὺς γαλαξίες — καὶ σεργιανίζω ἀέ-
ναα, σὰν ἀκροβάτης, μέσα στὴν ἀστρικὴ σιω-
πὴ νάδρω τὴν αἴγλη τῆς αἰώνιας ζωῆς.

Σπαραξικάρδια ὅμως ματαιοπονία!

3

Χριστὸς ἀνέστη!
Τὸ τραγούδι τῶν ψυχῶν. Ἡ δόξα τῶν οὐ-
(ρανῶν).

Σκλάδοι μὴ βρίζουμε τὸν θάνατο!

4

Γιὰ τὴν Μαίριλυν Μονρόε συνωμότησαν οἱ
δύνειρεμένες ραθυμίες μέσα στὴν ἀνάσα τῆς
χάρης κι' οἱ εὐφροσύνες τῆς ἔκστασης μέσα
στὴν ἀπεραντοσύνη τοῦ σύμπαντος καὶ κατα-
σκεύασαν αὐτὸ τὸ διακοσμητικὸ ρῆγος. Γι'
αὐτὸ ποὺ φρίκιασαν οἱ σποισμένες μουσικές,
οἱ ἐρωτικοὶ χυμοὶ κι' ἡ Αἰλωνιότητα.

5

Ἡ Ἀλχημεία τῶν λέξεων! Εἶναι τὸ πολύ-
χρωμο πυροτέχνημα, ποὺ ἀπὸ καιρὸ σὲ και-
ρὸ φωτίζει τὴν ἀδυσσόδ μου.

6

'Ο χορός εἶναι μιὰ εὔπλαστη μουσική, ποὺ
τὴν ἀκοῦς μὲ τὰ μάτια σου καὶ τὴ βλέπεις μὲ
τ' αὐτιά σου.

7

"Οταν ἡ αἰώνια φαντασμαγορία τῶν σπι-
γμῶν μεταβλῆθῃ γιὰ τὴν ἀρμονία τῶν καρδιῶν

μας σὲ νύχτα κόλασης; τότε θὰ σ' ἀναζητή-
σω νὰ σὲ βρῶ σὲ μιὰ μουσικὴ νότα γιὰ δυό
ἔρωτευμένους.

8

Πλάθουμε τὸ σύννεφο!

Τρώμε τὴν ἀμάθεια!

Πίνουμε τὸν ἐνθουσιασμό!

Τί νόμιμα θάξει ἔνας καινούργιος κόσμος,
ὅταν τρεφόμαστε μὲ τέτοια δηλητηρία;

9

Μόνο ἡ δύναμη καὶ τὸ δίκηρο μποροῦν νὰ
καθρεφτίσουν τὴ φωνὴ τῆς ήθικῆς.

10

Θέ μου, λυπήσουμε. Βρίσκουμαι στὰ κα-
τάβαθμα τῆς ἀβύσσου καὶ δὲν ξέρω νὰ προ-
σευχηθῶ νὰ ζητήσω τὸν ἡλιο τῆς γιορτινῆς
ἔσπερας.

Βασ. Καθάρειος

Λίτσα Τσιμπρῆ: ΔΥΟ ΜΟΡΦΕΣ

